

Fums de colors

Lluís Nadal i Balandras
(Centre de Documentació i Experimentació de Ciències)

El fonament per a obtenir fums de colors és barrejar un colorant que s'evapori sense descomposar-se amb una pólvora que cremi a baixa temperatura i que no destrueixi el colorant.

Per a provar si un colorant pot anar bé o no, es comença posant-hi una petita quantitat damunt d'una tela ceràmica (antigament tela d'amiant) escalfada. Si el colorant s'evapora amb un color intens probablement anirà bé encara que la pólvora pot canviar el seu color: el sofre dóna diòxid de sofre quan es crema i pot afectar el color del colorant.

Els ingredients es polvoritzen i després es barregen en un morter sense fer gaire pressió (perill de que s'encengui la barreja) o millor damunt d'un paper barrejant-los amb una vareta prou llarga com per que la mà no estigui en perill. La proporció és: 6 g de clorat de potassi, 9 g de sucre (es pot polvoritzar amb un molinet de café), 1 g de sofre i 1,5 g de colorant.

Si no es disposa de balança la proporció és: 2 cullerades de clorat de potassi, 6 cullerades de sucre, 1 cullerada de sofre i colorant fins tenyir lleugerament la barreja.

Molts colorants donen un color rosat-lila: el roig brillant, el grog naftol, el verd malaquita, el roig neutre i especialment la rodamina B que dóna un color intens lila-morat.

El blau de metilè dóna color blau i l'alizarina un color grog no poc intens.

El color verd es pot obtenir barrejant blau de metilè i alizarina i evidentment es poden fer barreges de colorants per a obtenir diferents tons.

Els fums de colors es veuen millor si la pólvora es posa dintre d'un paper encargolat com una cigarreta.

Els fums s'han de fer a l'aire lliure, mai en un recinte tancat!